

VETERANS B&T

IN THE PICTURE:
AMBER WOLVERS
INVICTUS GAMES

MEIDAGEN 1940:
25 NIEUWE
NAMEN OP
MONUMENT
DU MOULIN-
KAZERNE

MULTINATIONAL
BATTLEGROUP
LITHUANIA

48^e jaargang
maart 2025

Veterans B&T is een uitgave van de Vereniging Veteranen van het Regiment Bevoorradings- en Transporttroepen, Regiment Aan- en Afvoertroepen en Regiment Intendance troepen. Opgericht op 3 mei 1975 als Landelijke Reünie Commissie Aan- en Afvoertroepen. De Vereniging is aangesloten bij het Veteranen Platform.

Ereleden

P. Rûeck, bgen b.d. †
B. Kantborg, kol b.d.
Drs. G.K.H. Hes, kol b.d. †
W. Engelmann, Lkol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol
H. Schulz, Lkol b.d.

Raad van advies

A.J.A. Beukering, Bgen b.d.
M.A.R.C. Souman, Lkol
L. Kuijpers, kol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol

Bestuur

Voorzitter

Dick de Heus
06 12985799
voorzitter@veteranenbent.nl

Secretaris

Henk Bouwknegt
06 36095639
secretaris@veteranenbent.nl

Penningmeester

Hans Kemink
06 33321119
penningmeester@veteranenbent.nl

Activiteiten ondersteuning

Marc de Voogd
06 51732044
activiteitenondersteuning@veteranenbent.nl

Promotie

Andre Leurs
06 28574901
promotie@veteranenbent.nl

Zorg voor Veteranen en coördinator nuldlijnszorg

Marco Leurs
nuldlijnszorg@veteranenbent.nl

Redactie

Willemijn Teerds
06 83118935
communicatie@veteranenbent.nl
Jeroen Hoeksel
06 28658214
redactie@veteranenbent.nl
Inka Logister
redactie@veteranenbent.nl
Michel Roest
Tevens LSO 1(NL/BE)VNTbat T2-T6
0172 469 320
redactie@veteranenbent.nl

Redactieadres

Maatschapslaan 29
2404 CL Alphen a/d Rijn

Vereniging op internet

Webmaster, Kees van Bergen
0630535051
webmasters@regimentbent.nl
www.veteranenbent.nl
www.facebook.com/veterans B&T.nl

Regiment op internet

www.regimentbent.nl

Secretariaat en verzending

'Veterans B&T'
Postadres:
OTCLOG/Staf/Bureau Regimenten/Regiment B&T
MPC 53 A
Postbus 109
3769 ZJ Soesterberg

Contributie

Minimaal € 17,50 per jaar, te voldoen op ING,
IBAN Nummer: NL58INGB0002366552
BIC Nummer: INGBNL2A
t.n.v. Ver Veteranen Regiment Bevoorradings- en
Transporttroepen, (VVRB&T)
Soesterberg

Vormgeving en productie

DecaPrint, Alphen aan den Rijn

Inleverdata kopij en foto's

'Veterans B&T' verschijnt 4 x per jaar .
Voor het aanleveren van kopij en foto's gelden de volgende
data als deadline: Editie maart : 14 februari
Editie juni : 14 mei
Editie september : 14 augustus
Editie december : 14 november

Om het werk van de redactie te verlichten verzoeken wij uw kopij DIGITAAL aan te leveren als zogenaamde "platte tekst". Dat wil zeggen: zonder opmaak stijlen, verschillende lettertypes of kolom gebruik (1 pagina A4 is ongeveer 700 woorden). Voor foto's: de kwaliteit van het materiaal moet voldoende scherp zijn, derhalve zullen fotokopieën van afbeeldingen niet direct worden geplaatst. Het eventueel inscannen van beelden graag in overleg met de redactie. Mochten er hierover vragen zijn dan kunt u zich wenden tot de redactie.

Adreswijzigingen

U wordt verzocht adreswijzigingen en berichten van overlijden zo spoedig mogelijk digitaal door te geven aan de secretaris, secretaris@veteranenbent.nl.

REDACTIONEEL

Het doet mij deugd om jullie nummer 1 van het jaar 2025 aan te bieden, want dit nummer is samengesteld met veel kopij van onze eigen leden die zelf input hebben geleverd. En dat is voor ons als redactie fantastisch; we zien graag een blad dat voor en door leden wordt samengesteld. Mijn dank is groot!

Als eerste hebben we een mooi artikel mogen ontvangen van Arnoud Melenhorst over zijn onderzoek naar de namen van de omgekomen militairen van onze stamregimenten in de meidagen van 1940. Een mooie voorloper op de Regimentsdodenherdenking later dit jaar, waarbij de namen worden bijgeschreven op ons monument in Soesterberg.

Als tweede hebben we een bijdrage ontvangen van Jim Gubbels met de oproep om deel te nemen aan de 30e bataljonsmotortoertocht (BMTT). Hij schreef een korte introductie met het ontstaan van de BMTT, wie mag deelnemen en hoe je je kan opgeven. De moeite waard voor onze motorrijders.

Als derde hebben we een prachtig reisverslag over de Invictus Games van Amber Wolvers die gelijk tot de verbeelding spreekt: 'In the picture'. Amber heeft afgelopen februari deelgenomen in Canada aan de wedstrijden en neemt ons mee in haar belevenissen.

Verder hebben wij regimentsgenoot Jason van Houten bereid gevonden om iets te schrijven over de huidige Nederlandse bijdrage aan de missie *Multinational Battlegroup Lithuania* (MN BG LTU), voorheen de missie *enhanced Forward Presence* (eFP). In de huidige grimmige wereldsituatie is deze missie van groot belang om Litouwen te helpen in de afschrikking en indien nodig het NAVO-grondgebied te verdedigen. Een interessante bijdrage met een afsluitende vraag om je gedachten over te laten gaan: "De militairen die deelnemen aan de MN BG LTU, zijn dit veteranen of niet?"

Pieter van Vliet, als schrijver van 'Uit de collectie', duikt in de geschiedenis over het ontstaan van de Aan- en Afvoertroepen (AAT). Pieter staat tijdens deze digitale rondleiding even stil bij de foto van kapitein Haberkorn, die daadwerkelijk in het museum van de Historische Collectie hangt.

Tot slot neemt Jeroen Hoeksel ons dit jaar mee op 'Museum-Trip'. Met deze nieuwe rubriek brengt Jeroen bezoeken aan relevante musea die op een of andere manier een link hebben met onze vereniging, ons regiment of met Defensie. De MuseumTrip van het eerste kwartaal gaat naar het

Willemijn Teerds-Hop

Vrijheidsmuseum in Groesbeek. Heb je een goede tip voor een museum, of ga je een interessant museum bezoeken en daar wil je wel wat over schrijven? Neem gerust contact op met een van de redactieleden of via de mail: communicatie@veteranenbent.nl.

Het eerste kwartaal van 2025 zit er alweer op en wat vliegt de tijd. In dit nummer hebben we aandacht voor de huidige gebeurtenissen, we besteden ook aandacht aan het verleden. We proberen daar een mooie balans in te houden. Deze balans is ook terug te zien in de grote oefeningen waar we als Landmacht voor aan de paal staan. Met de *lessons learned* uit het verleden en de huidige ontwikkelingen proberen we ons voor te bereiden op iets wat hopelijk niet gaat gebeuren. Momenten van reflectie zijn hierin dan ook belangrijk. Zo hebben we afgelopen oefening wederom een bezoek gebracht aan concentratiekamp Bergen-Belsen. Voor de jongere generatie het eerste bezoek, en voor de wat oudere onder ons waarschijnlijk niet de laatste. Dit bezoek brengt vaak wat stilte en overdenkingen met zich mee.

Voor de echte laatste actualiteit hebben we dit keer de rubriek Boekreview aangepast naar luistertips voor podcast tijdens een autorit of een fijne (Paas)wandeling. Ik wens jullie veel leesplezier en een mooie lente!

Inhoudsopgave

Onderwerp	pagina
Redactioneel	1
Van de voorzitter	2
BMTT motortoertocht	3
In the Spotlight: Marthy Geluk en Isaac Jansen	4
MuseumTrip	7
Uit- ingezonden	8

Uit de collectie: Korps Motor Dienst (KMD)	10
Multinational Battlegroup Lithuania	12
Podcast	15
In the picture: Invictus Games	16
25 nieuwe namen op Monument Dumoulinkazerne	20
Column: Nalatenschap	23
In memoriam / Agenda	24

VAN DE VOORZITTER

Beste mensen,

2025 zou een geweldig jaar moeten worden, een 'jubeljaar'. Het jaar waarin ons Regiment 25 lentes jong is! Ook het jaar waarin mijn huidige werkplek, 1 German-Netherlands Corps (1GNC), het 30-jarig bestaan viert. Dubbel feest voor mij en nog een slordige 50 B&T'ers die werkzaam zijn bij het legerkorps hoofdkwartier, dan wel een van beide ondersteunende bataljons. Maar het voelt nog niet echt zo.

De chaos in de wereld wordt eerder groter dan dat die afneemt, niet in de laatste plaats door de recente ontwikkelingen met het leiderschap aan de andere kant van de Atlantische Oceaan. Politieke verhoudingen en omgangsvormen hebben een nieuwe afslag genomen en dat leidt tot verwarring. Ik weet niet hoe het u vergaat, maar bijna altijd als ik ergens op bezoek ben, gaat het vrij snel over dit onderwerp. Mensen zijn bijzonder geïnteresseerd in hoe ik daar vanuit mijn militaire beroep tegenaan kijk, hoe het allemaal zit en wat er nu verder gaat gebeuren. Ik kan me levendig voorstellen dat u met dezelfde vragen te maken krijgt. En wat zeg je dan....?

Laten we eerlijk zijn. Veel meer informatie dan wat er via de media onze kant op komt, hebben de meesten van ons ook niet. Als ze dat wel hebben, is de kans groot dat het geclassificeerd is en dat ze het dus niet mogen delen. Dus begin ik maar te praten over hoe mooi het is om de eenheid op het Europese continent te zien en dat alle landen inmiddels overtuigd zijn van de noodzaak tot militaire investeringen en samenwerking.

Ik leg uit dat Nederland en Duitsland hierin voorop lopen en dat die samenwerking door de oprichting van 1GNC in 1995 inmiddels 30 jaar bestaat. Dat we ons gezamenlijk serieus voorbereiden op elk denkbaar scenario en relevanter zijn dan ooit tevoren. We hebben op militair gebied nog lang niet alles op orde binnen Europa, maar er worden wel stappen gezet in een tempo dat we tot een paar jaar geleden niet voor mogelijk hielden.

Ook op logistiek gebied gaat het steeds meer de goede kant op. Onze beide stamregimenten gaven 25 jaar geleden het goede voorbeeld door te integreren. Daarmee gaven ze het startschot om onze nationale *supply chains* te optimaliseren. Inmiddels zijn er meerdere collega's volop aan het studeren op hoe we dat internationaal kunnen gaan doen. Ook dat is relevanter dan ooit tevoren, want de afgelopen decennia is bijna overal stevig bezuinigd op de militaire logistieke capaciteiten en zijn weinig landen in staat hun logistieke ketens zelfstandig in te richten. De chaos leidt dus ook tot positieve ontwikkelingen. Ondertussen blijven we ons als Veteranenvereniging van ons Regiment vooral richten op positieve dingen. Zo hebben we weer een zestal leden bereid gevonden een bestuursfunctie te gaan vervullen, namelijk Dick Mintjes (penningmeester), Ruud de Jong (secretaris), Peter Knispel (promotie), Marco Leurs (nuldelijszorg), Daisy Grouwstra en Robin Riemersma. Meer hierover tijdens de Algemene Ledenvergadering op 7 mei a.s.

Daarnaast zijn er diverse activiteiten in voorbereiding. Zo is er op de zaterdag van de Nationale Museumweek (5 april) een reünie voor al onze veteranen en hun relatie op het Museumpark in Soesterberg ter ere van het 25-jarig bestaan van ons Regiment. Een mooi moment om de chaos in de wereld even naar de achtergrond te laten verdwijnen en samen herinneringen op te halen. Ik hoop u daar allemaal in 'jubelstemming' te mogen begroeten!

Dick de Heus

IN THE SPOTLIGHT

Inka Logister-Proost

Naam: Marthy Geluk
Leeftijd: 66 jaar
Uitzendingen: 11-1992/03-1993 Bosnië
UNPROFOR/1 (NL/BE)Tbat

Naam: Isaac Jansen
Leeftijd: 55 jaar
Uitzendingen: 06-1993/10-1993
UNTAC/CAMBO III (FDS)
08-1994 /03-1995 Bosnië
UNPROFOR /1 (NL/BE)Tbat

Beiden zijn lid van de VVRB&T sinds: 2017

Twee prachtige mensen die vanuit de ‘witte wereld’ terecht kwamen in de ‘groene’, aangeprezen door onze oud-voorzitter Hans Schulz... daar moet ik het fijne van weten! Eerst maar eens horen hoe ze elkaar hebben leren kennen.

“Begin maar met Marthy, die is de hoogste in rang”, grapt Isaac.

“Oké, oké.”, lacht ze. “In 1976 kwam ik in dienst bij de Milva en kreeg een kantoorbaan in Den Haag. In 1979 werd de Milva opgeheven. Met nog drie collega’s hebben we als allereersten de KMS opleiding van de Geneeskundige Troepen gedaan. Tijdens zes weken stage in het Militair Hospitaal (MHAM) merkte ik, ja, dit is wat ik het liefste wil.”

“Ik heb de verpleegkundige opleiding HBO-V gedaan,” volgt Isaac. “Na mijn diploma kwam ik met uitgestelde dienstplicht terecht bij het toenmalige OCMGD in de Korporaal van Oudheusdenkazerne, in zo’n kaderklasje van twaalf verpleegkundigen, om onderofficier te worden.

Samenwerken kan ik prima, maar ik ben niet sportief en ik raak vaak de weg kwijt. Ik had geen zin in die spelletjes: op bivak, vrijdagmiddagcorvee. Artsen werden veel milder behandeld, die liepen gewoon in bloemkoolformatie over het terrein.

Ik overwoog om alsnog de dienst te weigeren, dan maar vervangende dienstplicht doen en brancardier worden. Uiteindelijk heb ik wel doorgezet en ik kreeg gelukkig een plaatsing in het CMH. Daar kon ik weer het werk doen, waar ik voor geleerd had.”

Marthy neemt het over:

‘Na mijn uitzending in Bosnië ben ik in het CMH geplaatst, voordat ik met de IC-opleiding zou gaan beginnen. Diezelfde dag was Isaac’s eerste werkdag na zijn uitzending in Cambodja. Tijdens een feestavondje in de stad hebben we wat beter kennis gemaakt en de laatste weken dat ik daar werkte hadden we toevallig veel late diensten. In het weekend had je nauwelijks patiënten, dus dan kookte Isaac lekkere dingen. Zo leerden we elkaar steeds beter kennen. Mijn laatste werkdag vóór ik naar de IC zou gaan, realiseerde Isaac zich dat ik daarna weg zou zijn...”

Isaac: “Ik stelde voor in de stad wat te gaan eten. Daarna hebben we nog een paar maanden om elkaar heen gedraaid en kregen we verkering.”

Vrij snel daarna werd Isaac uitgezonden; op dezelfde functie als waar Marthy is begonnen.

Marthy blikt terug: “In 1992 kwam de oproep voor verpleegkundigen voor de uitzending van een transportbataljon naar Bosnië. Ik kwam met een volledig witte blik en ben daar een beetje groen geworden. Op de KMS haalde ik mijn viertonner-rijbewijs, dat kwam in Bosnië goed van pas. We hadden een viertonner die van de GNK was, met een shelter erop met een dokterspraktijk.

Alles moest nog opgebouwd worden, we zaten in tenten, de ziekenzaal zat in Hotel Nunspeet. In het begin hadden we lage veldbedden; op je knieën verplegen is lastig. Gelukkig konden we deze al vlot laten vervangen door ziekenhuisbedden. De Genie heeft op ons verzoek nachtkastjes gemaakt, ter vervanging van de kisten.” [...]

“Er waren bij de B-cie nog twee vrouwen; ze keken niet naar de rang, maar je was vrouw, dus je werd bij elkaar gestopt. Op zich was het prima, vijf maanden met Coco van de Bevo en Monique van de TD in de tent gezeten. We leefden een beetje langs elkaar heen, ik ging regelmatig mee met de ritten en was dan hele dagen weg.” [...]

“Tijdens een griepperiode liep ik als een soort wijkzuster van de ene tent naar de andere met een thermoskan thee en beschuitjes, paracetamol en een thermometer. Want wie brengt anders thee als jij ziek in je tent moet blijven?”

Isaac vult aan:

“Mijn eerste uitzending als militair verpleegkundige was naar Cambodja; die vraag kwam zo'n beetje tegelijkertijd met Marthy's uitzending naar Bosnië. Daar heb ik voor de FDS (Field Dressing Station) gewerkt, een doorvoerhospitaal voor gewonde militairen. Het was een echt hospitaal met IC en chirurgische capaciteit, dus veel postoperatieve zorg. Ik was daar helemaal in mijn element. Veel amputaties door de vele landmijnen. We hebben ook de lokale bevolking geholpen, veel kindjes verpleegd. Ik heb het idee dat patiënten en tolken me vaak zagen als één van hen, vanwege m'n Indische uiterlijk.”

Marthy:

“In augustus 1994 kreeg Isaac dezelfde functie in Busovača en was het hele kamp klaar met prefab. Hij werkte met dezelfde spullen. Dan stuurde hij foto's van de waterkoker die ik had achtergelaten.”

Hoe heb jij het in Bosnië ervaren, Isaac?

“De uitzending in Bosnië was heel anders. Daar zat ik op een hulppost, inclusief het beheer van de apotheek. Het was een ziekenzaal: griep of rugklachten, daar kwamen geen gewonden.” [...]

“Na Bosnië ben ik uit dienst gegaan. Ik heb verschillende banen gehad in de ouderenzorg, lange tijd in de ouderenpsychiatrie. Verder heb ik voor de vakbond voor verpleegkundigen en verzorgenden gewerkt.

In 2020 zag ik een vacature binnen het Militair Revalidatie Centrum Aardenburg in Doorn voor een functionaris Opleiding en Kwaliteit. Ze konden voor die militaire functie niemand krijgen, hebben het tijdelijk omgezet naar burger, zo kon ik dit drie jaar doen. Ik vond het hartstikke leuk. In het eerste jaar heb ik al gelijk aan een majoor verteld dat drie jaar onvoldoende was om het allemaal voor elkaar te krijgen. En niet geschikt om steeds te wisselen van functionaris zoals dat bij militairen gebruikelijk is. Toen hebben ze het in gang gezet dat die functie nu een burger stoel is geworden, dus dat heb ik ruim vier jaar gedaan. Maar goed, coronatijd, vond ik ook wel lastig.

Sinds september 2024 werk ik nu als hoofd stagebureau van Dosco (Defensie Ondersteuningscommando) op de Kromhoutkazerne in Utrecht.”

En jij Marthy, ben jij nog lang bij Defensie gebleven?

“Ik ben in 2004 gestopt. We zijn na Isaacs laatste uitzending gaan samenwonen en kregen twee kinderen. Toen onze zoon David 5 jaar was, stond ik op de rol voor drie maanden Bosnië. Nou ja, dat is wel te overzien. Maar toen kregen we 11 september, je kon er op wachten tot je de plunjebaal kon pakken voor Afghanistan. De uitzending in Bosnië werd snel ontmanteld en verpleegkundigen waren daar niet meer nodig. Inmiddels was ik al 28 jaar militair; ik was toe aan iets anders. Daarna werkte ik in het ziekenhuis in Ede, tot vorig jaar, anderhalf jaar vóór mijn pensioen. Ik werkte vanaf mijn 17e en coronatijd was natuurlijk een rare periode, veel extra gewerkt, ook bereikbaarheidsdiensten gedraaid. Dat was ik een beetje zat.” [...]

“Maar het is prima zo. Ik ben vrijwilliger in het Nationaal Militair Museum in Soesterberg en dat is uitgegroeid tot een twee tot driedaagse werkweek. Als gastvrouw ontvang ik de mensen bij de ingang, je loopt rond en beantwoordt vragen. Verder ben ik museumdocent bij het educatieprogramma voor schoolkinderen. Bij de buitenactiviteiten van het NMM ben ik instructeur bij de mini-tankjes en -jeepjes.”

Isaac is vrijwilliger bij de Stichting Nederlandse Veteranen Motorrijders (SNVM). “Wij organiseren vier motorritten per jaar voor en door veteranen. De vrijdag vóór Veteranendag komen we uit alle windstreken bij elkaar, vieren we een klein feestje in de Korporaal van Oudheusdenkazerne. Zaterdag rijden we met 160 tot 180 motoren naar het Malieveld in Den Haag. Op onze toertochten doen we altijd een zorginstelling aan, kunnen ze onze motoren bekijken en samen op de foto. Bronbeek is in ieder geval een vaste stek waar we langs gaan. Op 15 augustus

rijd ik altijd met een groepje Indische, Molukse en Nederlandse sobats naar de herdenking bij het herinneringsmonument van een verpleeghuis in Den Bosch. We ruimen daarna de boel op, alle stoelen weer opklappen en zo.”

Marthy vertelt over het noodlottige ongeval van Petrie Crijns en haar betrokkenheid. Hoe ze met collega Jasper haar hebben gereanimeerd, hoe dit helaas niet is gelukt, de rit terug naar Busovača en het voelbare verdriet van het hele peloton, de briefing naderhand. Het zorgvuldig verzorgen van haar lichaam samen met Jasper; met de ouders en andere nabestaanden van Petrie in gedachten. Het emotioneert Marthy nog steeds. Er valt een lange stilte. En dat voelt goed.

Tot slot wil Marthy een Palmpitkruikje kopen.

“Marthy gaat eigenlijk gewoon flink vreemd,” grapt Isaac. “Ik ben natuurlijk van het Akkefietje, hét regimentsdrankje van het GNK. Door mijn twee uitzendingen voel ik saamhorigheid met B&Ters, maar mijn hart ligt wel bij het Regiment Geneeskundige Troepen.”

“Ik ben een geneeskundige B&Ter en ik vind het Palmpitje vele malen lekkerder dan het Akkefietje, het is gewoon bocht!”, antwoordt Marthy.

“Dat is het enige dat nog wel een beetje tussen ons in staat”, licht Isaac toe. “Na een etentje komen verschillende flessen likeur op tafel. Uiteraard het Akkefietje en ja, ook het Palmpitje. Eigenlijk heb ik liever dat ze het zelf pakt, maar goed, haha!”

MUSEUM TRIP

Vrijheidsmuseum Groesbeek

Openingstijden:

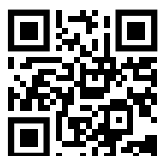
Maandag t/m zaterdag: 10.00-17.00 uur.

Zon- en feestdagen: 12.00-17.00 uur.

Voor actuele ticketprijzen, deze online te bestellen, kunt u op de website terecht.

Het museum is gelegen aan de

Wylersbaan 4, 6561 KR te Groesbeek.

Jeroen Hoeksel

MUSEUM TRIP

Een nieuw jaar, een nieuwe rubriek. MuseumTrip.

Vanaf dit jaar nemen we jullie mee naar diverse oorlog of conflict gerelateerde musea. Interessante bezienswaardigheden, persoonlijke meningen en uiteraard praktische informatie zullen aan bod komen. Heb je een tip voor een museum of wil je zelf iets schrijven over een museum wat het bezoeken waard is, laat het me weten.

Mijn eerste MuseumTrip was naar het Vrijheidsmuseum Groesbeek.

In het prachtige groene heuvelachtige landschap van Groesbeek ligt het Vrijheidsmuseum. Het museum ligt dicht bij Duitsland en midden in het gebied van twee van de belangrijkste operaties aan het Westfront tijdens de Tweede Wereldoorlog: *Operation Market Garden* en *Operation Veritable*. Wat als eerste opvalt als je aankomt is de nog niet zo lang geleden in Oekraïne kapotgeschoten Russische tank.

Het museum is een publiekstrekker voor jong en oud, uit binnen- en buitenland. De bezoekers beleven het boeiende Verhaal van Oorlog en Vrijheid zonder Grenzen in zowel Nederland, Duitsland, Europa en daarbuiten.

Er is nooit één verhaal

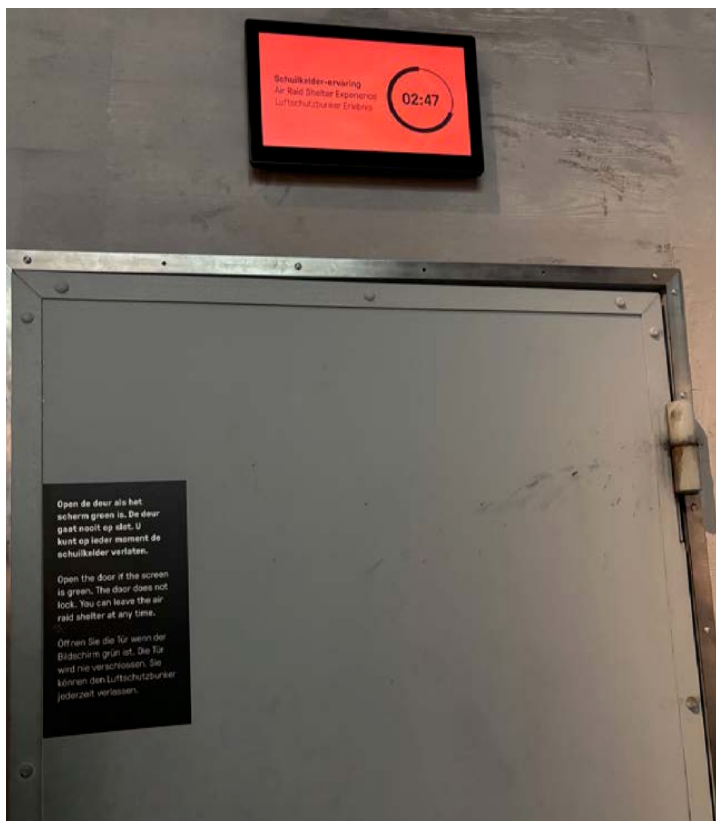
Het museum vertelt het verhaal van de bevrijding, maar ook over de moeilijke periode die daaraan voorafging. Met persoonlijke verhalen, indrukwekkende objecten en interactieve tentoonstellingen word je meegenomen in de geschiedenis.

De Tweede Wereldoorlog krijgt in het museum vanuit verschillende perspectieven een veelzijdig gezicht, in samenhang met de 21e eeuw en de actualiteit. De bezoeker wordt uitgedaagd kritisch na te denken over vrijheid toen en nu, vol beleving, interactiviteit en museale topstukken.

Wat erg veel indruk maakt is de schuilkelder. Het aanzwellende geluid van overvliegende vliegtuigen, bommen die ontploffen en het gehuil van een baby.

Het is een plek waar je stilstaat bij de offers die zijn gebracht voor onze vrijheid en waar je leert over de dilemma's die mensen in tijd moesten maken.

Ook het duurzame gebouw zelf, de 12 meter hoge Dome, is een attractie en heeft een sterke gelijkenis met een enorme parachute. Vanaf het terras of uit het restaurant heb je een panoramisch uitzicht over het historische landschap van toen. Een bezoek aan het Vrijheidsmuseum is een indringende ervaring die je niet snel zult vergeten.

UIT-gezonden

Embleem

25 jaar regiment B&T

Het Regiment Bevoorraders- & Transporttroepen bestaat dit jaar 25 jaar. Om die reden dragen B&T'ers dit jaar het jubileum-mouwembleem op hun gevechtstenu.

De jubileum mouwemblemen zijn reeds uitgedeeld.

Eindejaarsbijeenkomst

Vrijwilligers

Op maandag 16 december werden op de traditionele Vrijwilligersavond bijna 100 vrijwilligers en hun partners verwelkomd in een kerstige sfeer. Tijdens deze avond werd afscheid genomen van Frits van 't Spijker, die op bijna 90-jarige leeftijd afscheid nam na bijna 8 jaar trouwe dienst bij het Bureau Geschiedschrijving. Hij ontving hiervoor de Commanderscoin met oorkonde van de RC.

Frits van 't Spijker

Een bijzonder moment was de uitreiking van de hoogste regimentsonderscheiding, de Regiments Handdruk.

Op voordracht van de Regimentstraditierraad ontving Lkol b.d. Hans Schulz deze eervolle onderscheiding. Na meer dan 10 jaar voorzitterschap van de VVRB&T gaf hij dit jaar de voorzittershamer over aan Dick de Heus.

De avond werd afgesloten zoals het hoort: met het regimentslied dat luid door de loods galmde, gevolgd door een toast op onze vrijwilligers en het regiment.

Herinneringstocht

van Normandië naar Arnhem

Van 26 april tot 4 mei 2025 lopen wij, vier veteranen, Johan Engel, Erika Wolff (lid van onze vereniging), Paul Daalhuisen en René de Haas, een bijzondere herinneringstocht van de stranden van Normandië naar Arnhem. Wij volgen grotendeels de historische route van de legendarische Easy Company, bekend uit het boek en de tv-serie "Band of Brothers". Onder het motto "Opdat wij niet vergeten" eren wij de moed en opoffering van de soldaten die vochten voor onze vrijheid.

We lopen 's avonds 4 mei ook mee in de Sunset March. Eén van ons is dan de Veteraan van de dag.

Een tocht met een doel:

Wij vragen donaties voor de Nationale Veteranenbegraafplaats in Loenen. Met de donaties willen wij bijdragen aan de aanschaf van grafstenen. Iedereen kan deze missie steunen: door te doneren, de tocht te volgen op social media en door het verhaal te delen.

www.opdatwij nietvergeten.com

Reünie

Vereniging Veteranen Regiment Bevoorraders- en Transporttroepen

De Vereniging Veteranen Regiment Bevoorraders- en Transporttroepen organiseert op zaterdag 5 april 2025 voor al onze leden en hun relaties een reünie ter ere van het 25-jarig bestaan van ons Regiment. Deze reünie valt in het weekend van de Nationale Museumweek 2025.

De Historische Collectie van ons Regiment is die dag geopend en kan dus bezocht worden, evenals de andere Historische Collecties op het Museumpark Dienstvak Logistiek. Daarnaast kunnen we voor het ophalen van mooie herinneringen rekenen op de aanwezigheid van de regimentsgenoten van de Vereniging Veteranen 1(NL/BE) VN Tbat en de collega's van de Vereniging

Veteranen Regiment Technische Troepen. Tevens wordt er een bescheiden militariabeurs op het Museumpark ingericht en organiseren de collega's van de Technische Dienst een motortocht waar onze motorrijders aan deel kunnen nemen. Er valt nog meer te beleven, maar we verklappen natuurlijk niet alles. Het geheel wordt afgesloten met een gezamenlijke barbecue.

De kosten voor deze reünie bedragen € 5,- per persoon. Hiervoor krijgt u 5 munten waarmee u de lunch en wat te drinken kunt halen. Ook de barbecue is bij de prijs inbegrepen.

Inschrijven kan via onze website tot 31 maart 2025.

Contributie 2025 VVRB&T

Op 24 januari is bij het merendeel van onze leden de contributie geïnd door middel van incasso. De overige leden hebben de contributiebrief toegestuurd gekregen met het verzoek de contributie vóór 31 maart aan ons over te maken. Indien u dit nog niet heeft gedaan, verzoek ik u alsnog de bijdrage van € 17,50 over te willen maken op IBAN nummer:

NL58INGB000236652 ten name van Vet Reg Bevoorrading & Transp.

Wilt u vanaf nu ook betalen met incasso? Via onderstaande link, of via het scannen van de QR-code, komt u op de inlogpagina van onze website terecht en kunt u dat zelf eenvoudig regelen door – na het inloggen in uw eigen beveiligde omgeving – de machtiging te activeren.

<https://veteranenbent.nl/formulieren/incasso-afgeven-digitaal>

Het stopzetten is net zo gemakkelijk: een mailtje naar de penningmeester volstaat: penningmeester@veteranenbent.nl

Reünie

NSE SFOR 8

U wordt hierbij van harte uitgenodigd om deel te nemen aan de reünie NSE SFOR-8, eventueel met begeleider en/of partner. Het is nu precies 25 jaar geleden dat bij de SFOR-8 voor het eerst een compleet National Support Element (NSE) deelnam aan de missie in Bosnië.

Het NSE in zijn geheel bestond natuurlijk ook voor een groot deel uit militairen van het regiment B&T, om die reden hebben wij als bestuur de samenwerking gezocht met de VVRB&T om deze reünie mogelijk te maken. Uiteraard zijn allen, die deel uit hebben gemaakt van het NSE SFOR-8, welkom

Deze activiteit zal plaatsvinden op zaterdag 24 Mei 2025; te Stroe op de Genmaj Koot kazerneGepland tijdschema van 10.30 uur tot 18.00 uur

Eigen bijdrage voor deze activiteit bedraagt slechts € 10,00 per persoon. U krijgt hiervoor onder andere uw maaltijden, enkele hapjes en een aantal consumptiebonnen aangeboden.

U dient u het bedrag vóór 16 mei 2025 over te maken op onderstaand bankrekeningnummer:

NL 54 ABNA 0435 1081 23 te Nieuwegein

t.n.v. Vereniging Veteranen Regiment Technische Troepen onder vermelding van: uw Naam, Voorletters en bemerking NSE SFOR-8

Voor vragen kunt u mailen naar e.vd.steenoven@mindef.nl Organisatie Reünie NSE SFOR-8; André Leurs, Peter van Harmelen, Harmen Mooibroek en Ernst v/d Steenoven.

UIT DE COLLECTIE

KORPS MOTOR DIENST (KMD)

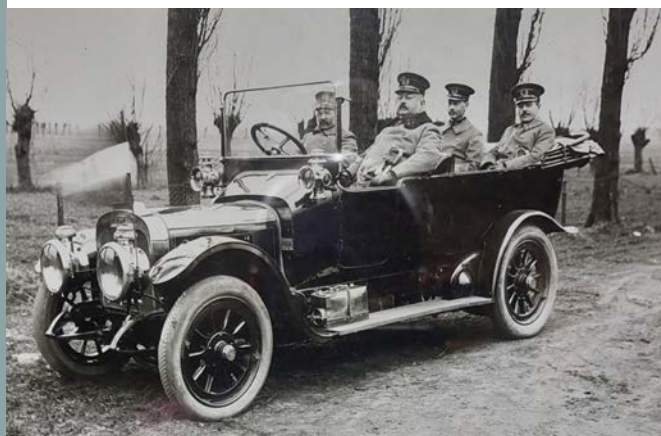
De geschiedenis van het ontstaan van de Aan- en Afvoertroepen (AAT). Dit is een onderwerp waarover in het verleden uitgebreid door materiedeskundigen geschreven is. Disclaimer:

Mijzelf reken ik absoluut niet tot die categorie. Ooit ben ik begonnen als stukscommandant van een M-55 vierlingmitrailleur bij de lichte luchtdoelartillerie en stond er totaal niet bij stil hoe de diverse goederenklassen op tijd en in juiste hoeveelheden bij onze gevechtsbatterij terecht kwamen. Toen ik halverwege jaren '80 van de vorige eeuw overstapte naar de logistiek, ging er een wereld voor mij open. Logistiek bleek een echt vak te zijn met vele *ins & outs*!

Vóór 1914 kende men in ons leger nauwelijks auto's. Vervoer van goederen vond plaats door middel van treinvervoer en paard en wagen. Slechts sporadisch werd er wel eens gebruikgemaakt van een motorvoertuig. Nadeel van die 'nieuwwetse luchtfietserij' was dat ze stonken, minder konden vervoeren dan paard en wagen en minder terreinvaardig waren.

In 1913 werd een samenwerking aangegaan met de Nederlandsche Automobiëclub, hetgeen resulteerde in het Vrijwillig Militair Automobië Korps. De voertuigen die hiervan deel uitmaakten waren bezit van de vrijwilligers zelf, die ze in tijden van oorlog beschikbaar stelden aan het leger. Autobezit was in die tijd iets dat niet vanzelfsprekend was zoals het nu wel is; in die tijd alleen weggelegd voor de welgestelde Nederlanders. Dit gaf dus af en toe wat scheve verhoudingen: de chauffeurs van de desbetreffende voertuigen kregen een titulaire officiersrang en probeerden onder de militaire hiërarchie uit te komen en de eigen zin te bepalen. Dit zeer tegen de zin van zijn passagier(s). Tijdens de Eerste Wereldoorlog (in Nederland de mobilisatie 1914 – 1918) leerde de ervaring dat voertuigen zeer geschikt bleken te zijn om goederen te transporteren, vooral als de inrichting van het voertuig werd aangepast om vracht te vervoeren. In 1914 leidde dat tot de oprichting van het Etappe Verplegings-Autobataljon. Dit Bataljon maakte gebruik van ingehuurd burger chauffeurs.

Pieter van Vliet

Eerste vormen personenvervoer

Op 12 juli 1915 werd in Delft het eerste reguliere militaire onderdeel, de Depot Afdeling van den Autotreindienst opgericht. Deze datum wordt beschouwd als de oprichtingsdatum van het Regiment Aan- en Afvoer Troepen. Dit werd bevestigd in het Koninklijk Besluit nr. 26 van 1 juli 1950. Op 2 juli 1916 werd de naam gewijzigd in de Depot Afdeling van den Motordienst. Na de mobilisatie in 1918, werd dit Depot Afdeling van de Motordienst opgeheven en in 1919 werd de School Compagnie van de Motordienst opgericht. In 1922 verhuisde de School Compagnie naar de Ripperdakazerne in Haarlem. Uiteindelijk werd op 1 januari 1936 officieel de naam Korps Motordienst (KMD) ingesteld.

Hoewel Nederland een neutraal land was, werd er vanaf 1936 toch begonnen met het opleiden van militaire chauffeurs om in ieder geval tijd te winnen als Nederland onverhoopt in een gewapend conflict zou worden betrokken. In augustus en september 1939 bleek dit geen overbodige luxe en werd de Nederlandse krijgsmacht gemobiliseerd. Er ontstond een mobilisabel Auto Regiment met zes Autobataljons. Vier voor de legerkorpsen en twee voor de commandant Veldleger.

In het gedeelte van het museum, waar je de geschiedenis van het Militair Automobië Korps kunt vinden, hangt een foto waar je zomaar aan voorbij zou kunnen lopen. In deze 'rondleiding' doen we dat echter niet. De foto is van de kapitein Haberkorn. Achter iedere foto zit een verhaal. Bij dit bijzondere verhaal is het goed om kort stil te staan.

Ludwig W. Haberkorn werd op 9 september 1895 geboren te Amsterdam. In 1911 ging hij als vrijwilliger in dienst en werd

MULTINATIONAL

Kapitein Jason van Houten

In dit artikel beschrijf ik mijn ervaringen als Missie 4 van januari tot juli 2025 in Rukla, Litouwen. Sinds de start van de 17e rotatie is de naam van de missie *enhanced Forward Presence* (eFP) veranderd in de nieuwe naam *Multinational Battlegroup Lithuania* (MN BG LTU). Als Missie 4 ben ik verantwoordelijk voor de Nederlandse logistieke eenheden.

Dit is mijn eerste missie dus een nieuwe ervaring. Sinds mijn startfunctie als pc-log bij 130 Bevoorradingscompagnie heb ik aangegeven graag op uitzending te willen gaan, vooral voor de ervaringsopbouw. In Nederland ben ik werkzaam op de sectie S4 van het *Joint Intelligence, Surveillance, Target Acquisition & Reconnaissance Commando* (JISTARC), als plaatsvervangend sectiehoofd. Ook hier heb ik aangegeven graag op missie te willen, maar ik achtte de kans klein dat dit vanuit daar ging gebeuren. Totdat 104 Jistarc Verkenningss Eskadron (JVE), de enige manoeuvre-eenheid van het Operationeel Ondersteuningscommando Land (OOCL) en onderdeel van

JISTARC, werd aangewezen om de 17e rotatie in Litouwen te gaan uitvoeren. Zo ontstond de mogelijkheid om mee te gaan in de *battlegroup staff* en ik heb die met beide handen aangenomen.

De 17e rotatie wijkt af omdat Nederland normaal als basis een pantserinfanterie-eenheid levert. Het sturen van 104 JVE heeft nu onder andere de consequentie dat het Nederlandse contingent zo'n 80 militairen minder bevat dan gebruikelijk. De Duitse Bundeswehr heeft hierdoor meer militairen gestuurd om een extra gevechtscompagnie toe te voegen aan de *battlegroup*. Het Belgische leger, die normaal de taak van de verkennerseenheid uitvoert, ontbreekt nu (m.u.v. een tweetal staffunctionarissen).

BATTLEGROUP LITHUANIA

Naast mijn functie als Missie 4 ben ik als Nederlandse kapitein ook de plaatsvervanger van het hoofd van de S4 *Multinational Battlegroup*. Eén van de uitdagingen van de missie in Litouwen is het samen effectief maken van een *battlegroup* die uit meerdere nationaliteiten bestaat. De *Framework Nation* is de Duitse Bundeswehr, maar ook de Noren, Tsjechen en Nederlanders leveren eenheden en stafcapaciteit. Door het grote aandeel van de Duitsers is hun invloed erg sterk, wat vooral goed te merken valt binnen de *battlegroup staff*, waarin ik werk. Daarover later meer.

Een belangrijke gebeurtenis die in onze rotatie staat te gebeuren is de verhuizing van de *Temporary Logistic Support Area* (TLSA) naar de *Permanent Logistic Support Area* (PLSA). Op de TLSA staan nu alle operationele voertuigen van de *battlegroup* en daar zijn ook alle logistieke werklocaties te vinden. Deze locatie is ook multinational en voor Nederland zijn hier werklocaties voor o.a. de onderhouds- en distributiegroep van het Verkenningseskadron en de transport-, bevoorradings- en hersteldetachementen. Deze locatie is in de loop van rotaties gevormd tot een werkbare plek door eigen initiatieven, creatieve oplossingen en handgemaakte bouwwerken. Helaas heeft zich in de 17 rotaties ook heel veel niet-roteerbaar materiaal opgehoopt, wat ongetwijfeld op dat moment met goede redenen het gebied is ingegaan, maar nu al tijden lang alleen maar ruimte inneemt. Daarom zijn we ook bezig om veel van dit materiaal terug naar Nederland te krijgen. Het plan voor de PLSA is ongeveer in 2019 vastgelegd en sinds de aanbesteding en bouw is de wereld er helaas anders uit gaan zien.

Door veranderingen op het wereldtoneel is de NAVO aanwezigheid in Litouwen ook gegroeid, waardoor de nog te betrekken PLSA nu eigenlijk al te klein is voor de huidige MN BG. Vooral binnen logistieke collega's levert het daarom frustratie op. Daarnaast zal de fysieke uitvoering van de verhuizing zoals nu gepland samenvallen met de Iron Wolf oefening, dé grote oefening van de rotatie. Dit dwingt de logistieke spelers in een spagaat, want de *battlegroup*-commandant wil natuurlijk de volledige mankracht op de oefening richten terwijl de verhuizing iets is wat we goed moeten doen. Niet alleen voor onszelf, maar ook voor de komende rotaties. Gelukkig hebben we voor de verhuizing in het gebied versterking gekregen van een projectteam dat zich volledig richt op het plannen, deconfliteren en coördineren van de verhuizing. Als Missie 4 hoop ik eind juli mijn opvolger achter te kunnen laten in een gebied met ingerichte en operationele werklocaties op de PLSA en hopelijk een flink aantal containers aan materiaal minder om zich druk over te hoeven maken.

Zoals eerder aangehaald ben ik met 15 andere Nederlandse collega's werkzaam in een staf van de multinationale *battlegroup*. Iedereen heeft dus een dubbelrol: een verantwoordelijkheid naar het Nederlandse contingent maar ook een taak in de *battlegroup staff*. Zo is onder andere onze *Senior National Representative* ook de plaatsvervangende *battlegroup* commandant, is onze M3 werkzaam binnen de S3 en ben ik als kapitein dus de plaatsvervanger van het hoofd van de S4. Het overgrote deel van de staf zijn natuurlijk Duitse militairen afkomstig uit een Duits Pantserinfanteriebataljon. Dat maakt

PODCAST

Milou Kroeze-Rabelink

Deze keer in het magazine geen boekreview maar een drietal tips voor podcasts. Het zijn podcasts die iets te maken hebben met Defensie, de Landmacht of de politieke situatie in de wereld. Een tip om te luisteren tijdens een autorit of een wandeling, zodat je weer helemaal op de hoogte bent van de laatste actualiteiten.

BOOTS ON THE GROUND / SCHERPSCHUTTERS

In mei 2022 begon Gijs Tuinman met de podcast *Boots on the ground*. Na de het uitbreken van de oorlog in Oekraïne zagen we een belangrijke rol voor het landoptreden. In de podcast reflecteert hij op het belang van 'boots on the ground' en wat dat heden ten dage betekent. Nu Gijs Tuinman onze staatssecretaris is heeft zijn broer, Joost Tuinman, een herstart gemaakt met de podcast. In de eerste aflevering, die nu te beluisteren is, gaat hij in gesprek met brigadegeneraal Kooij en luitenant-kolonel Felijs. Ze bespreken het belang van het bestuderen van veldslagen, hoe een brigade zich voorbereidt op inzet en waar de uitdagingen liggen in het landoptreden.

DE COMMANDANT

In maart 2024 is generaal Jan Swillens begonnen als commandant van de Landmacht. Na het uitbrengen van zijn *command message* is de generaal nu ook te beluisteren op zijn podcast de Commandant waarin hij als baas van de landmacht onderwerpen bespreekt die zijn personeel betreffen. Zo licht hij in de eerste aflevering zijn *command message* toe en spreekt hij samen met de landmachtadjudant en stafadjutant Janssen-Steenbergen over de personele perikelen. Zo is er een groot tekort aan onderofficieren en is het moeilijk om men te behouden in de jaren waarop ook het thuisfront veel van de militair vraagt.

BOEKESTIJN EN DE WIJK

De eerder genoemde podcasts zijn allebei nieuw uitgebracht. Ik wil graag ook nog een tip meegeven voor een podcast die al geruime tijd bestaat, maar waar ik met veel plezier naar luister. Dit is de podcast *Boekestijn en de Wijk*. In deze podcast wordt de wereldpolitiek besproken en met name ook toegelicht door de experts. Arend Jan Boekestijn en Rob de Wijk leggen op begrijpelijke wijze uit wat er speelt in de wereld. Het zijn ruim 1000 afleveringen om terug te luisteren, maar juist omdat er zo ingespeeld wordt op de actualiteit, kun je prima bij de laatste aflevering beginnen.

IN THE PICTURE

Amber Wolvers

Na ruim een jaar lang trainen was het op 6 februari dan zo ver, het vertrek naar de Invictus Games 2025 Vancouver en Whistler in Canada.

INVICTUS GAMES

Op Schiphol werden we opgevangen bij het Sheraton hotel voor een bakje koffie en een informeel samenzijn met o.a. speeches van Staatssecretaris van Defensie, CDS, NLVi. Zelf heb ik als Teamcaptain nog een kort interview gehouden voor Goedemorgen Nederland, dat was erg leuk om te doen. Onder de leiding van een speciale eenheid van de Kmar zijn we begeleid op Schiphol tot en met het hele inchecken, dat was erg goed en professioneel geregeld.

Op het vliegveld van Vancouver werden we zeer vriendelijk onthaald door Nations (4 verschillende stammen, oorspronkelijke bewoners) in traditionele kleding en muziek. Na het ophalen van alle bagage inclusief de *oddsizes* werden we onthaald met geklap en heerlijke muziek erbij. Daar met zijn allen even lekker van genoten en een feestje gemaakt. Toen was het moment om afscheid te nemen van onze Friends & Family (F&F), wij als sporters gingen per bus naar ons hotel, de F&F vertrok wat later per bus naar hun eigen hotel.

Op 7 februari hebben we de rolstoelen voor het rolstoelbasketbal uitgepakt en wedstrijd gereed gemaakt. Vervolgens een training, dat was de planning, maar dat werd meer een gezellig samenzijn, wat foto's maken en dingen bespreken. Dit omdat er geen basketballen beschikbaar waren, tja, dan kun je niet veel trainen behalve het rollen en wat opstellingen bespreken. Daarnaast moest ik als Teamcaptain met de Teammanager (Edwin de Wolf) en de Chief of Mission (Stefan Nommen-son) en de liaison officier (Maaïke) mee naar het stadion om de openingsceremonie voor te oefenen. Dit was een gave en indrukwekkende ervaring, om daar met alle andere Teamcaptains bij aanwezig te zijn. Op het einde zagen we ook nog even Katy Perry.

Op 8 februari was in de middag de openingsceremonie. Wat een imposante, intense en bijzondere ervaring was dat zeg. Super trots en met gezonde spanning liep ik als Teamcaptain met de NLD vlag voorop. Hetgeen ook leuk was dat we allemaal speciaal gemaakte klompen droegen. Zodra we het stadion in liepen maakte de spanning plaats voor trots, kippenvel en

onbeschrijfelijke gevoelens, wauw! Helaas viel al snel de vlag van mijn stok, ik dacht: “What the f* gebeurt mij nu?” Natuurlijk gebeurt zo iets bij mij met meer dan 40.000 mensen in het stadion en heel veel kijkers thuis. Ik ving de vlag op en hield hem boven aan de stok vast en probeerde zo goed als te doen alsof er niets aan de hand was. Het genieten van alles om me heen werd daardoor wel iets lastiger. Maar goed verder was de ceremonie geweldig met enorm gave optredens van o.a. Nelly Furtado, Zanger van Coldplay en Katy Perry. Na de openingsceremonie was er nog VIP bezoek van o.a. de staatssecretaris, IGK en C-LAS. Zij hadden gelukkig niet gezien dat de vlag los was gekomen, haha toch goed opgelost dus.

Veel tijd om te laten bezinken had ik niet, in de avond had ik al mijn eerste rolstoelbasketbalwedstrijd staan. Dit was tegen Team Unconquered 1 (kortom een samengesteld team met meerdere nationaliteiten), wat leuk was omdat ze ook geen echte topsporters in het team hadden. In de eerste helft was de spanning voelbaar en zichtbaar in ons spelbeeld, gelukkig konden we in de tweede helft wat vrijer spelen en gingen de ballen er makkelijker in. We wonnen met 16-2 super tof!

9 februari was de tweede wedstrijd in de ochtend tegen Israël, dat is een professioneel team dat al meer dan 6 jaar samen speelt en allemaal op hoog niveau. Tja, ze hebben rustig aan gedaan tegen ons, we verloren de wedstrijd met 37-6. Ik had wel gescoord dus dat vond ik super knap. Ernst vd Steenoven (C-KC Log) was bij de openingsceremonie en de tweede basketbalwedstrijd, super gaaf!

10 februari op naar Whistler voor het eerst in echte sneeuw skiën, hoe gaaf is dat. Deze dag stond in het teken van skispullen regelen en een training onder leiding van een lokale trainer (in ons geval Sjoerd, een Nederlander die 10 jaar geleden

naar Canada is gegaan). Wat een ongekende gave ervaring, ik met mijn nul wintersport ervaring in het prachtigste skigebied met de beste zonnigste omstandigheden. Ja, dat is onbeschrijfelijk. Dat ik na de training samen met mijn teamgenoot Ed Beeckman o.l.v. onze coach Sebastiaan Vos de piste van 1800m mocht afdalen had ik nooit kunnen dromen. Toen was voor mij de Invictus Games al ruim geslaagd! In de middag samen met Monique (partner) in Whistler doorgebracht. Mijn moeder is die middag bij de lokale bevolking in het dorp geweest en heeft nog een workshop gedaan. Tevens heeft ze nog gesproken met Meghan want die kwam samen met Harry nog op bezoek.

11 januari was de ski slalom wedstrijd in Whistler, super tof en gaaf om te doen. De trainingsdag was heel relaxed en ontspannen, maar nu kwam er toch wel wat wedstrijdspanning om de hoek. Gelukkig konden we eerst nog even wat afdalingen maken en onze controle voelen en weer het intense, vrije en heerlijke

gevoel van de dag ervoor mee pakken. Op een gegeven moment moest ik me klaar maken en naar het meldvak vlak voor de start, hier kon ik nog even mijn rust pakken. Dit kostte wel wat moeite want een teamgenoot had behoorlijk veel spanning en ik pikte haar energie onbedoeld op. Gelukkig waren er voldoende coaches/staf begeleiding aanwezig zodat ik ook weer mijn eigen moment kon pakken. Bij de start voelde ik gezonde spanning, maar bovenal euforie. Ik wilde graag gaan, had er zoveel zin in! Het startsein klonk en ik zette me af om snelheid te maken, probeerde tijdens de slalom ook nog wat snelheid te maken. Ik hoorde mijn schatje, moeder en overige supporters mij toejuichen, zo gaaf! Bij de finish stond ik op dat moment tweede, een geweldig gevoel. Uiteindelijk als 6de geëindigd, en ja: bij de Invictus Games is meedoen belangrijker dan winnen. Plus de Games konden voor mij al niet meer stuk. Monique en mijn moeder waren super trots.

Ik was klaar met mijn sporten en heb in de dagen erna mijn mede-teamgenoten aangemoedigd bij hun sporten o.a. zit-

volleybal en indoorroeien. Het zwemmen vanuit het Nations Home gekeken, want daar was maar beperkte ruimte. Verder als team nog een bezoek gebracht aan de ambassade, als teamcaptain nog een receptie bijgewoond met de IG Foundation en Prins Harry. Op 13 februari hadden we een vrije dag, rolstoelrugby deden wij niet aan mee. Dus die dag heb ik lekker met mijn F&F besteed. Op 14 februari Valentijnsdag samen met Monique nog een rondvlucht gedaan boven Canada, super leuke en toffe ervaring met een watervliegtuigje. Mijn moeder heeft die dag wat bezienswaardigheden in Vancouver bezocht, zoals de stoomklok.

Op 16 februari stond de sluitingsceremonie gepland, als Teamcaptain moest ik met de Teammanager en de liaison officer al eerder melden in het stadion. Hierdoor kon ik helaas niet bij de laatste indoorroeiwedstrijden aanwezig zijn, maar gelukkig waren er genoeg sporters en F&F en overige om aan te moedigen. De sluitingsceremonie was in een ijshockeystadion Roger, dit was wat kleiner opgezet, maar nog steeds een indrukwekkende en imposante ervaring. Als Teamcaptain liep ik met alle andere Teamcaptains achter onze eigen nationale vlaggendrager het podium op. Hier kregen we een sporterscoin overhandigd, super gaaf. Na de openingsceremonie in het nation home nog laatste groepsfoto's gemaakt met sporters, F&F en staf. Vervolgens begon het afsluitende feest met buffet en de grote ruilhandel startte, wauw wat een happening is dat zeg! Samen met Monique heb ik diverse shirts, jassen, broekjes, pins en coins verzameld. We gaan hier thuis een mooi plekje voor maken.

De regimentsvlag van B&T heb ik met trots op zoveel mogelijk locaties laten zien en foto's gemaakt met o.a. teamgenoot John ten Kate en de IGK. Verder was ik het gehele traject ook Chef Klomp, dit is een speciaal gemaakte klomp door Astrid Kloosterman (medewerkster KPU). Zij heeft een TIA gehad en was bang dat ze nooit meer haar grootste passie schilderen kon uitvoeren. C-KPU had haar de opdracht gegeven de klomp te beschilderen, deze heeft zij heel mooi geschilderd en in Nederland voor aanvang van het gehele traject overhandigd aan de

Teammanager. Ik was als Chef Klomp verantwoordelijk voor de klomp en we hebben met zijn allen foto's gemaakt zowel in het voortraject als tijdens de reis naar Canada en in Canada.

Op 17 februari vlogen we weer terug naar Nederland waar we 18 februari landen en onthaald werden. Helaas volgde thuis een jetlag i.c.m. een griepvirus waardoor ik, maar ook Monique, er ruim twee weken af hebben gelegen.

8 maart is de evaluatie dag, dan zit het Invictus Games 2025 avontuur erop!

25 NIEUWE NAMEN OP MONUMENT

Arnoud Melenhorst

Dit jaar zal door onze Regimentscommandant (RC), Marc Souman, aandacht worden besteed aan het feit dat 80 jaar geleden heel Nederland werd bevrijd en de Tweede Wereldoorlog eindigde. Te midden van alle feestelijke activiteiten van 25 jaar Regiment Bevoorrading- en Transporttroepen (Reg B&T), zal er in oktober 2025 een Dodenherdenking plaatsvinden bij ons monument op de Dumoulinkazerne. Tijdens de herdenking van 2021 - en ook later bij die van 2023 - zijn er 18 namen op het monument onthuld van gesneuvelden uit de Meidagen 1940 die een relatie hadden met onze stamregimenten AAT en Intendance en dus ook met het Reg B&T. Uit aanvullend onderzoek van het Bureau Geschiedschrijving van Regiment B&T (BGB&T) is gebleken dat er nog 25 namen op het monument ontbreken. Deze namen worden op het monument aangebracht en tijdens de Dodenherdenking zal het monument worden onthuld.

In 2019 kwam de toenmalige RC, Henk Plenk, bij het BGB&T om na te gaan of er een archief was met namen en achtergronden van gesneuvelden uit de Meidagen 1940 die een historische link met het Regiment hebben en of BGB&T de RC kon ondersteunen met de Dodenherdenking van 2020. Het was toen bijna tachtig jaar geleden dat de Tweede Wereldoorlog op 10 mei 1940 in Nederland begon. Ik werd gevraagd om dit project op mij te nemen en heb natuurlijk ja gezegd. Onmiddellijk daarna heb ik mij eens goed achter de oren gekrabbd en mezelf afgevraagd hoe en waar te beginnen. In een overleg met Henk Plenk en Willy Engelmann (voorzitter BGB&T) waren we het snel eens waarmee te beginnen. In een publicatie van het BGB&T over het Korps Motor dienst (KMD) is namelijk al iets geschreven over gesneuvelden bij de Grebbeberg en wordt er een foto getoond van een graflocatie van een KMD-officier die was gesneuveld bij Loon op Zand. Maar er moest nog veel werk worden verzet om de achtergrond boven water te krijgen zodat de *Faces to Graves* op een correcte wijze konden worden vastgelegd. En waar ga je dan zoeken.....

De 'Meidagen van 1940' worden in veel publicaties en op diverse websites beschreven. Voor het onderzoek was van belang eerst het grotere plaatje te weten te komen. Hiervoor wordt in eerste instantie gezocht naar zogenaamde overzichtswerken die een (meer of minder) gedetailleerde beschrijving geven van de gevechten in de meidagen 1940 op Nederlands grondgebied. Belangrijke bronnen hiervoor zijn:

- de diverse delen uit de zogenaamde 'Groene Serie' van Generaal-majoor bd V.E. Nierstrasz;
- Deel 3 Mei 1940 uit de serie Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog van Dr. L. de Jong;
- de verschillende boeken geschreven door Ikol bd E.H. Brongers;
- diverse publicaties en boekwerken onder auspiciën van het NIMH (m.n. Mei 1940 van Amersfoort/Kamphuis);
- gevechtsverslagen uit de meidagen die veel helderheid verschaffen over de (gevechts)acties op compagnie- en peloton- en soms groepsniveau.

Op deze manier is te achterhalen wat de locaties waren van eenheden, die gerelateerd kunnen worden aan ons Regiment, op 10 mei 1940. Verder kan hiermee de samenstelling van de eenheid, de opdrachten, de acties en vervolgoopdrachten worden vastgesteld.

Als dit grotere plaatje bekend is, kan er in meer detail naar de omstandigheden van het sneuvelen/overlijden worden gezocht. Hiervoor werd de site van de Oorlogsgravenstichting, de Erelijst Gevallen 1940-1945, het Nationaal Archief (voor het benaderen van het archief van de Oorlogsgravenstichting en overlijdensaktes), familiegeschiedenissen en stamboom-sites bezocht.

DUMOULINKAZERNE

Wat ook een goed startpunt was, waren de twee fotoboeken uit het analoge archief van het Bureau Geschiedschrijving met foto's van KMD-ers, met datum en locatie van sneuvelen.

De belangrijkste bron was het boek 'Gevallen voor Nederland – Nederlandse gesneuvelden in de meidagen 1940' van J.W. de Leeuw (Kol bd Limburgse Jagers). Bij het doorspitten van dit standaardwerk, kwam ik tot de (voorlopige) conclusie dat er 60 gesneuvelden waren die wellicht tot het Regiment behoorden.

Met al deze informatie was het mogelijk om per gevallene uit de beschikbare openbare bronnen een klein persoonsdossier samen te stellen. Dit dossier bevat de naam, rang en onderdeel van de militair. In bijna alle gevallen is ook een foto van de persoon aanwezig. Indien de graflocatie bekend is en de grafsteen nog bestaat, wordt er ook een foto van de grafsteen bijgevoegd, alsmede een foto van een eventueel (privé) herinneringsmonument. De familieomstandigheden (on-/gehuwd, kinderen), overlijdensakte, bidprentje en eventuele krantenartikelen zijn toegevoegd. Veelal worden de gesneuvelden van een stad of streek ook gememoreerd op een lokaal monument of op een site van een heemkundekring. Deze laatste bron geeft soms aanvullende informatie die elders niet voorkomt. Verrassend is de informatie die vanuit de familie komt en die wordt gedeeld in gesprekken, met foto's of in persoonlijke documenten. Hierdoor kon relaties worden gelegd en omstandigheden waaronder de militairen

zijn omgekomen, worden opgehelderd en verklaard. Het dossier wordt gecombineerd met informatie over locatie en omstandigheden van sneuvelen/overlijden.

De belangrijkste bron van informatie is de Staat van Dienst. Deze militaire doopceel wordt opgevraagd via het Nationaal Archief en kan in Den Haag worden ingezien. Uit dit document kan worden opgemaakt waar de militair is opgeleid, waar en wanneer hij is gemobiliseerd en bij welk onderdeel hij in mei 1940 is ingedeeld. Dat laatste is van belang om vast te stellen of de militair 'gekoppeld' kan worden aan het huidige Regiment Bevoorrading- en Transporttroepen.

Dit 'koppelen' wordt gedaan op basis van toetsingselementen die de RC heeft om vast te stellen of er een regimentsbinding is. Hierbij moet men denken aan een registratieve indeling bij eenheden en/of stamregimenten van het Reg B&T. Verder moet er een causaal verband zijn met de inzet van de militair en de eenheid.

Er kunnen ook andere overwegingen zijn die het toetsingsresultaat beïnvloeden en moeten worden gewogen. Een voorbeeld hiervan is de overweging om twee gesneuvelde reserveofficieren die bij een infanterieregiment de functie vervulden van commandant autotrein, toch te koppelen aan het stamregiment AAT. Wat de doorslag gaf was dat beide officieren afkomstig waren van het Vrijwillig Landstormkorps Motordienst.

Zoals eerder gezegd waren er 60 namen van gesneuvelden gevonden die een binding zouden kunnen hebben met het Reg B&T. Met gebruikmaking van de bovenstaande toetsingselementen bleven er 43 namen over. Hiervan staan er al 12 (in 2021) en 6 (in 2023) op het monument. Er bleven er nog 25 over die in aanmerkingen komen voor 'koppeling'.

De huidige RC Marc Souman heeft bepaald dat er voor deze personen een binding bestaat met ons Regiment en dat ook deze namen op het monument bijgeschreven moeten worden.

Om een indruk te geven bij welke eenheden deze 43 personen waren ingedeeld en waar ze sneuvelden/overleden, volgt er hieronder een kort overzicht:

- Er sneuvelden/overleden in mei/juni 1940 6x officieren, 4x onderofficieren, 5x korporaals en 28x soldaten.
- De locaties waren: Rhenen en omgeving, Den Haag en omgeving, Rotterdam en omgeving, Delft, Haarlem, Loon op Zand, Walcheren, Blankenberge (BEL) en bij Calais (FRA).
- De gesneuvelde soldaten en korporaals die een relatie hebben met het stamregiment van de AAT hadden een functie als chauffeur en waren ingedeeld bij de autobataljons/compagnieën van het Veldleger of bij een autodetachement van de Etappen Verkeersdienst (EVD) (21x).
- De gesneuvelden die een relatie hebben met het stamregiment van de Intendance waren veelal ingedeeld bij een Compagnie AAT van het Veldleger, bij een Intendance Compagnie van het Etappen Commando Rotterdam, bij de EVD of in een hogere staf (13x).
- Verder waren er gesneuvelden/overledenen bij het Depot Motordienst (4x) en bij Infanterie Regimenten als C-Autotrein (2x).
- Daarnaast zijn er van verschillende autocompagnieën, een compagniescommandant, een pelotonscommandant en een groepscommandant gesneuveld (3x).
- Twee militairen die bij Calais zijn omgekomen zijn als vermist opgegeven en hebben geen aanwijsbare graflocatie.
- Twee militairen zijn vlak na de Nederlandse capitulatie op 14 mei 1940 overleden a.g.v. zelfdoding.
- Van vijf militairen is bekend dat zij door eigen vuur zijn gesneuveld.
- Twee militairen hebben een postume dapperheids onderscheiding ontvangen (beide het Bronzen Kruis, beide van 2° Cie Int Troepen te Rotterdam).

Van deze 43 militairen zijn er 16 begraven op het Militair Ereveld Grebbeberg, 2 op het Militair Erehof te Rotterdam Crooswijk, 2 op het Militair Erehof te Den Haag, 2 in een militair verzamelgraf op de Algemene Begraafplaats Jaffa te Delft. Op het Nationaal Ereveld te Loenen, het Erehof te Schiedam, het Erehof te Nijmegen en het Erehof te Utrecht elk een graf.

Acht namen staan vermeld op het herdenkingsmonument op de Grebbeberg voor gesneuvelden zonder aanwijsbare graflocatie. Acht militairen zijn begraven in een privé graf. Van één gesneuvelde is geen aanwijsbare graflocatie meer gevonden en is de naam ook niet vernoemd op het monument op de Grebbeberg.

Zoals eerder genoemd in dit artikel, ben ik door een vraag van Henk Plenk in 2019 aan dit onderzoek begonnen. In 2021 zijn de eerste namen onthuld. Marc Souman gaf bij zijn aantreden als RC aan dat hij wil dat het onderzoek verder zou gaan. In 2023 werden er weer een aantal namen bijgeschreven. De RC heeft in 2024 besloten alle 43 namen van de omgekomen militairen uit de Meidagen 1940 in één keer in een ceremonie in 2025 op het monument bij te schrijven.

Hierdoor wordt de ereschuld die ons Regiment (en haar stamregimenten) had na meer dan 80 jaar eindelijk ingelost. Hun namen worden zichtbaar, het verhaal achter deze personen is vastgelegd en wordt in bewaring gegeven bij het BGB&T.

Ik heb met mijn onderzoek bij kunnen dragen aan het motto: 'Opdat wij niet vergeten!'

COLUMN

Inka Logister-Proost

NALATENSCHAP

“Eentje voor jou!” zegt mijn collega, terwijl ze de verwijzing ergotherapie aan mij geeft. Het gaat om een heer met chronisch pijn. Liefst huisbezoek vanwege de hoge leeftijd.

Na de bel hoor ik lange tijd gestommel tot hijzelf de voordeur open doet. Terwijl ik ter kennismaking zijn hand schud (ja, dat mag weer, hoera!), valt mijn oog meteen op het V-teken in zijn revers. In de gang zie ik in het voorbijgaan een blauwe, veelkleurige batikdoek hangen. Eenmaal in de huiskamer zie ik enkele houten beelden van Indonesische makelarij; ze staan te pronken op een dressoir.

Na wat administratie en eerste intakevragen bespreek ik zoals gewoonlijk de factoren die chronisch pijn beïnvloeden. Aangezien één op de drie mensen met chronisch pijn een trauma in het verleden hebben meegemaakt, vraag ik dat ook bij hem na.

Een gelukkige jeugd, jazeker, de Tweede Wereldoorlog had relatief weinig impact op hem. Maar zijn twee oudere broers moesten twee jaar lang onderduiken.

Wel is hij naar Nederlands-Indië geweest...

Hij vertelt hoe hij ‘door het oog van de naald’ een heftige beschieting bij Tjinta heeft overleefd. Zijn groep kwam onder zwaar vuur.

“Totale overmacht door een zwaar bewapende bende. Er vielen meteen enkele doden en een paar zwaargewonden. Mijn maat viel gillend van de pijn naast me op de grond, ik dacht geen seconde na, ik heb hem meteen aan zijn schouders naar de beschutting van een struik getrokken. Het gevecht was heel heftig, de kogels vlogen ons om de oren terwijl we vanuit open terrein naar meer beschutting renden. We moesten volhouden. Pas na drie uur kwam er versterking.”

Ik kijk hem meelevend aan. Tegelijk krijg ik een onderbuik gevoel. Niet eerder een veteraan meegemaakt die zijn verhaal binnen 20 minuten op tafel legt. Nog nooit ervaren dat iemand tijdens een eerste afspraak zijn trauma specifiek beschrijft.

Mijn ogen dwalen naar zijn dossier op mijn laptopscherm, op zoek naar zijn geboortjaar. Ik probeer m’n gezicht in de plooi te houden.

“Ja, ik ging als één van de eerste dienstplichtigen”, vult Pinokkio aan. Nog erger.

Na wat doorvragen blijkt dat de twee broers van de hoogbejaarde jockebrok ‘daar’ ‘ook’ geweest zijn.

“Zijn dat uw broers?” Ik wijs op een sepiagekleurde groepsfoto van het gezin. Op de voorgrond staat een jochie van 13 jaar.

Hij knikt. Door emoties overmand probeert hij zich te herpakken.

Ik hoef geen zielenknijper te zijn om te vermoeden dat in 1949 het luisteren naar zijn teruggekeerde broers indruk heeft gemaakt op de jonge puber.

“Mist u ze?”

Hij knikt.

“Net als toen ze moesten onderduiken?”

Hij knikt.

“Net als toen ze naar Nederlands-Indië vertrokken?”

Hij knikt.

Hij fluistert: “Ze komen dit keer niet terug.”

De laatst levende telg van het gezin heeft de status en verhalen van de broers geadopteerd als de zijne. Om het ondraaglijke draaglijk te maken.

IN MEMORIAM

Met leedwezen geven wij kennis van het overlijden van:

P.A.M. ter Rele	Lelystad	41 AAT	15-4-2023
B. Stensen	Arnhem	ISAF	31-3-2024
T. Elings	Zetten	18 AAT	22-6-2024
J. Onstein	Eibergen	43 AAT	13-10-2024
P.J. Verwoerd	Breukelen	IFOR/SFOR/MINUSMA	12-1-2025
J.F. Reurekas	Diemen	35 AAT	18-1-2025
J. van Dommelen	Rijsbergen	18 AAT	5-2-2025

WAAR JE OOK BENT
IK ZOU HET NIET WETEN
NIET IN AFSTAND OF TIJD TE METEN
MAAR IK HEB JE BIJ ME
DIEP IN MIJ
DAAROM BEN JE ZO DICHTBIJ

- TOON HERMANS -

Inschrijven Bevrijdingsdefilé Wageningen

Inmiddels hebben al een behoorlijk aantal veteranen zich ingeschreven voor deelname aan het bevrijdingsdefilé in Wageningen.

Hoe meer zielen hoe meer vreugd. Sluit je aan bij het detachement inschrijven kan via de QR code.

AGENDA

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door

Datum	Gelegenheid	Plaats	Contact - telefoon/e-mail
5 mei 2025	Bevrijdingsdefilé	Wageningen	Ruud de Jong
7 mei 2025	Algemene Ledenvergadering	HCBT	secretaris@veteranenbent.nl
10 mei 2025	Reünie ISAF LSD 11	volgt	volgt
24 mei 2025	Stadswandeling	volgt	Ruud de Jong
5/7 juni 2025	BMTT	volgt	Bert Kuijpers
28 juni 2025	Nationale Veteranendag	Den Haag	activiteitenondersteuning@veteranenbent.nl
7 juli 2025	Herdenking NIM	Roermond	Ruud de Jong
30 juli 2025	Jaardag VVRB&T/Sunsetmarch	Nijmegen	André Leurs

BUDGETRUST

HEB JE WEL EENS GELDZORGEN?

Als je deze vraag met ja kunt beantwoorden, dan ben je zeker niet de enige. Eén op de vijf huishoudens heeft namelijk moeite om de rekeningen te betalen. Betalingsproblemen komen voor in alle lagen van de bevolking.

BUDGETRUST gaat samen met jou aan de slag om inzicht te krijgen in jouw financiële situatie, laat je inzien waar het beter kan en coacht je op houding/gedrag ten opzichte van geld en uitgaven. Na een coachingstraject is het de bedoeling dat je in staat bent om zelfstandig jouw financiële huishouding te beheren.

WERKWIJZE

Ieder mens en elke situatie is anders. Om die reden werk ik altijd volgens een op maat gemaakt plan. Ik bezoek cliënten in hun eigen vertrouwde en veilige omgeving. Afspraken kunnen zowel overdag als in de avonden worden gemaakt. Naast de afspraken ben ik tijdens een coachingstraject zowel telefonisch als via de email bereikbaar.

Kijk voor verdere informatie op mijn website, of neem persoonlijk contact op.

Henk Bouwknecht
Budgetcoach

☎ 06-36095639 ✉ info@budgetrust.nl 🌐 www.budgetrust.nl

Aangesloten bij de Nederlandse Vereniging Voor Budgetcoaches en Schuldhulpverleners (NVVBS).

Zekerheid in onzekerheid.

veteranensearchteam.nl/doneren

40.000 vermissingen per jaar. De politie heeft onvoldoende materieel om grote zoekacties op touw te zetten. Zij rekenen op ons. Wij zijn veteranen en overige geüniformeerden en zoeken vrijwillig naar vermiste personen en/of voorwerpen. Wij zoeken tot we het maximale er uit gehaald hebben. Steun ons team, elke vermissing is er één te veel. Ga naar onze website voor meer informatie.

Het VST wordt alleen ingezet op verzoek van

De kracht van ons team

Wij zijn het Veteranen Search Team. Eén team van veteranen en facilitators: vrijwilligers. Onze achtergrond en ervaring maken dat wij over een onuitputtelijk doorzettingsvermogen beschikken. Wij zijn getraind om doelen te behalen, missies te voltooien. Geheel belangeloos, omdat families recht hebben op antwoord.

Wij zijn zo snel mogelijk vanuit het gehele land ter plaatse. Met de techniek die nodig is. Wij worden gemiddeld 60 keer per jaar ingezet. Dit aantal stijgt. Dankzij giften kunnen wij noodzakelijke apparatuur, kleding, eten en reis-/verblijfskosten bekostigen. Essentiële factoren om zoekacties te starten, te faciliteren en op te lossen. Ga naar www.veteranensearchteam.nl, lees meer over onze stichting en word donateur.

VETERANEN SEARCH TEAM
Hobbemalaan 5
3712 AZ Huis ter Heide
informatie: 06 15 86 03 43
inzetverzoek: 085 8000 038
info@veteranensearchteam.nl
www.veteranensearchteam.nl

**Eén team,
één opdracht.**

Word donateur